

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ – ΟΣΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ «ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ»

Η Εκκλησία, λίγο πριν την ολοκλήρωση της πορείας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, προβάλλει μπροστά μας την μορφή της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας, ως ζωντανό παράδειγμα μετάνοιας και μεταμόρφωσης. Ο Απόστολος μάς καλεί να προχωρούμε με πίστη προς τον Χριστό, τον Αρχιερέα που προσφέρει τη σωτηρία στον κόσμο. Και το Ευαγγέλιο μάς φανερώνει τον δρόμο της ταπείνωσης και της θυσίας, καθώς ο Χριστός πορεύεται προς το Πάθος Του. Έτσι, η μετάνοια γίνεται πορεία ανόδου και η θυσία οδηγεί στη ζωή.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Εβρ. 9, 11–14)

Ἄδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωνμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῆι τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι».

Ἄδελφοί, ο Χριστὸς ἦρθε ὡς Ἀρχιερέας τῶν μελλοντικῶν ἀγαθῶν καὶ, μέσα ἀπὸ τὴν ἀνώτερη καὶ τελειότερη σκηνή — που δὲν εἶναι ἀνθρώπινο κατασκεύασμα, δηλαδή δὲν ἀνήκει σὲ αὐτὴ τὴ δημιουργία — δὲν μπήκε στὰ Ἅγια με αἷμα τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ με τὸ δικό Του αἷμα, μία γιὰ πάντα, εξασφαλίζοντας αἰώνια λύτρωση. Διότι, ἀν τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τῶν τράγων καὶ ἡ στάχτη τῆς δαμάλας ἀγιάζουν ὅσους ἔχουν μολυνθεῖ, ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴ καθαρότητα, πόσο περισσότερο τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος με αἰώνιο Πνεῦμα πρόσφερε τὸν εαυτό Του ἄμωμο στὸν Θεό, θὰ καθαρῆσει τὴ συνείδησή μας ἀπὸ νεκρὰ ἔργα, ὥστε νὰ λατρεύουμε τὸν ζωντανό Θεό.

B. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Μάρκ. 10, 32–45)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητάς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι, ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν· καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε· δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔστιν ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἂν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δούλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν».

Εκείνον τον καιρό, παίρνοντας τους δώδεκα, ἄρχισε να τους λέει ὅσα ἐπρόκειτο να Του συμβοῦν: «Να, ἀνεβαίνουμε στα Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου θα παραδοθεῖ στους ἀρχιερεῖς καὶ στους γραμματεῖς· θα Τον καταδικάσουν σε θάνατο καὶ θα Τον παραδώσουν στους ἐθνικούς· θα Τον ἐμπαίξουν, θα Τον μαστιγώσουν, θα Τον φτύσουν καὶ θα Τον σκοτώσουν, καὶ τὴν τρίτῃ ἡμέρᾳ θα ἀναστηθεῖ». Τότε πλησιάζουν σε Αὐτόν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Του λένε: «Διδάσκαλε, θέλουμε να μας κάνεις ὅ,τι σου ζητήσουμε». Εκείνος τους εἶπε: «Τι θέλετε να σας κάνω;» Καὶ του εἶπαν: «Δώσε μας να καθίσουμε ὁ ἓνας στα δεξιὰ σου καὶ ὁ ἄλλος στα ἀριστερά σου στὴ δόξα σου». Ὁ Ἰησοῦς τους εἶπε: «Δεν ξέρετε τι ζητάτε. Μπορεῖτε να πιεῖτε τὸ ποτήρι που ἐγὼ πίνω καὶ να βαπτιστεῖτε με τὸ βάπτισμα που ἐγὼ βαπτίζομαι;» Εκείνοι εἶπαν: «Μπορούμε». Ὁ Ἰησοῦς τους εἶπε: «Τὸ ποτήρι που ἐγὼ πίνω θα το πιεῖτε καὶ τὸ βάπτισμα που ἐγὼ βαπτίζομαι θα το λάβετε· ἀλλὰ το να καθίσετε στα δεξιὰ μου καὶ στα ἀριστερά μου δεν εἶναι δικό μου να το δώσω, ἀλλὰ ἀνήκει σε ἐκείνους για τους οποίους ἐχει ετοιμαστεῖ». Ὅταν το ἀκούσαν οἱ ἄλλοι δέκα, ἀγανάκτησαν με τὸν Ἰακώβο καὶ τὸν Ἰωάννη. Ὁ Ἰησοῦς τους κάλεσε καὶ τους εἶπε: «Ξέρετε ὅτι ἐκείνοι που θεωροῦνται ἀρχοντες των ἐθνῶν τα καταδυναστεύουν καὶ οἱ μεγάλοι τα ἐξουσιάζουν. Δεν εἶναι ἔτσι ὅμως ἀνάμεσά σας· ἀλλὰ ὅποιος θέλει να γίνει μέγας ἀνάμεσά σας, θα εἶναι υπηρέτης σας· καὶ ὅποιος θέλει να γίνει πρῶτος, θα εἶναι δούλος ὅλων· γιατί καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου δεν ἦρθε για να Τον υπηρετήσουν, ἀλλὰ για να υπηρετήσῃ καὶ να δώσει τὴ ζωὴ Του λύτρο για πολλούς».